

Cyrl a Metoděj
1150 let

Farní věstník

ČERVENEC - SRPEN 2013

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXI, číslo 7 - 8

Věřím v Ducha svatého

Jsou před námi prázdniny, doba dovolených a často i cestování do blízkých či vzdálených končin. Dobrá mapa či jiná navigační pomůcka nám pomáhá dostat se bezpečně k cíli cesty. Také církev je společenství putující dějinami za naplněním Božího království. Na tuto cestu dostala ten nejlepší navigační prostředek, Ducha svatého. Je stále aktuální, nehrozí výpadek signálu či vybitá baterie. Záleží ovšem na každém z nás, zda tento vynikající navigační prostředek na své cestě životem používáme. Tak jako je zapotřebí otevřít mapu či zapnout navigační přístroj, je potřebné být otevřený působení Ducha svatého. Tedy pravidelně se modlit a žít ze svátostí, plnit si své povinnosti a neuzavírat se do ulity sobectví. Tak jako rostlina může rychleji růst, má-li dostatek světla, vláhy a potřebných živin. Tak i v nás bude rychleji růst Boží království, necháme-li se vést Duchem svatým. A možná právě tato prázdninová doba je vhodná k tomu aby se naše duše znovu mohla nadechnout svěžího vánku Ducha svatého. Doufám, že po prázdninách se sejdeme nad stránkami farního věstníku nejen plni dojmů z dovolených, ale také plní Ducha svatého, který nás vede k naplnění Božího království.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v červenci a srpnu 2013

Pa	5. 7. 2013	8:00 18:30	Matka Boží sv. Jakub
So	6. 7. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	7. 7. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	13. 7. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	14. 7. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	20. 7. 2013	18:00	Matka Boží

Ne	21. 7. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	27. 7. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	28. 7. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub sv. Anna
So	3. 8. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	4. 8. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	10. 8. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	11. 8. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	17. 8. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	18. 8. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub Matka Boží Matka Boží
So	24. 8. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	25. 8. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	31. 8. 2013	18:00	Matka Boží

Vezmi a čti

30. června 2013

13. neděle v mezidobí – cyklus C

1 Král 19,16b.19-21; Gal 5,1.13-18; Lk 9,51-62

Když se přibližovala doba, kdy měl být Ježíš vzat vzhůru, pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma. Poslal před sebou posly a ti cestou přišli do jedné samařské vesnice, aby tam připravili nocleh. Ale Samaritáni ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: “Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?” On se však obrátil a přísně je pokáral. Pak šli do jiné vesnice. A jak šli, cestou mu někdo řekl: “Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.” Ježíš mu však odpověděl: “Lišky mají doupat a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.” Jiného zase vybidl: “Pojď za mnou!” On však řekl: “Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.” Odpověděl mu: “Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!” A ještě jiný řekl: “Půjdu za tebou, Pane; jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.” Ježíš mu však odpověděl: “Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.” (Lk 9,51-62)

Nejčastější problémy s odpouštěním

“Každý říká, že odpouštění je krásná idea, dokud nemá co odpouštět...” (C. S. Lewis)

Domněle spravedlivý hněv

Copak neexistuje něco jako spravedlivý hněv? Určitě ano. I Pán Ježíš si jednou upletl dŮtky, zpřevracel stoly směnárníků a všechny vyhnal z chrámu... z horlivosti pro dŮm Hospodinův. A co teprve Jan Křtitel a jeho slovník! Nevím nevím, jestli by se vešel do našich běžných představ o lásce k bližnímu... Než se však dám po vzoru Pána Ježíše zachvátit horlivostí o Hospodinův dŮm (nebo o něco jiného), je třeba nahlédnout do svého srdce a zkoumat je z dvojího pohledu: Jestli tam nevězí trám samospravedlnosti a jestli je tam láska, která skutečně přeje dobro, a to nejen svým přátelům, ale právě těm, kdo nám překážejí, kdo nám jdou na nervy, kdo nás nebo někoho z našich blízkých pronásledují... Nezapomeňme, že Ježíš za tytéž farizeje, za tytéž penězoměnce byl ochoten darovat život, a také to udělal!

Pro začátek si tedy mohu položit otázku: Než půjdu druhé kárat a napravovat, než začnu dělat kolem sebe "pořádky" – jsem ochoten za ty lidi něco obětovat? Už jsem se za toho člověka vůbec někdy pomodlil? A jsem ochoten obětovat třeba i tu touhu zasáhnout, bude-li Pán chtít? Co kdyby on chtěl, abych tentokrát mlčel? Jistě, pro někoho bude větší obětí mluvit a nemlčet, a tím riskovat, že si udělá nepřátele... Pán Ježíš se totiž uměl ozvat – i mlčet, hájit se i nehájit, bojovat za Boží věc jako lev z Judy – ale také se nechat odvést jako beránek určený na porážku (srov. Zj 5,5-6). Pokud umíme pouze jedno, pak jej v něčem nenásledujeme.

O otci Piovi se vypráví několik epizod, kdy se zachoval ke svým kajcíníkům na první pohled velice nelaskavě. Jednou před kýmsi zabouchl dveře zповědnice a nahlas za ním zavolal: "Prase!" Všichni ztuhli a později mu spolubratr toto jednání vyčetl: "Jak jste to jen mohl udělat? Copak nemáte soucit s tím člověkem?" Dostalo se mu odpovědi: "Milý bratře, kdybys jen věděl... Raději bych se sám nechal mučit, než abych to musel vyslovit, ale byl to pro něj jediný lék." Kajcíník se přištího dne opravdu vrátil a po letech se skutečně upřímně vyzpovídal. Později se P. Pio někomu jinému prorekl, že za tohoto člověka v noci strávil několik hodin na modlitbách... Ovšem ne všichni, kdo dělají kolem sebe "pořádky", ať už ve své rodině nebo v církvi, jednají skutečně v Duchu Kristově. Ve Skutcích apoštolů najdeme jednu událost, která nám k tomu může mnohé říci (srov. Sk 19,23-40).

Artemis

V Efezu lidé uctívají svoji bohyni Artemis. Do toho přijde apoštol Pavel a propaguje nějakého jiného boha, což pochopitelně vyvrcholí střetem. Zdá se, že Efezští povstali na obhajobu cti své bohyně Artemidy, což by bylo z jejich pohledu chování pochopitelné a příkladné. Při pozorném čtení však v podhoubí střetu najdeme úplně jiné motivy: povstání lidu vlastně vyvolali ti, kteří zastávali díky chrámu v Efezu výnosné a vlivné postavení: "Mužové, víte, že z této práce máme blahobyť, a vidíte a slyšíte, že tenhle Pavel přemluvil a svedl mnoho lidí..." (Sk 19,26). Těmto mužům však vůbec nejde o Artemis, dokonce ani o ostatní lidi; že byli lidé "svedeni" je vzrušuje jenom proto, že byli svedeni OD NICH, že byli odvedeni z jejich vlivu, z jejich "podniku". Kult Artemidy jim nejen vynáší zisky ekonomické, ale zajišťuje jim rovněž úctyhodné postavení ve společnosti a ve světě, a v tom tkví podstata jejich obav: "Je nebezpečí, že nejen náš obor ztratí vážnost, nýbrž i chrám veliké bohyně Artemidy nebude považován za nic, a začne upadat sláva té, kterou uctívá naše provincie i celý svět." Když to uslyšeli, velice se rozzlobili a začali křičet: "Veliká je efezská Artemis!" (Sk 19,27-28). Vypadá to, že jim jde o Artemis, ale více tu jde o to, že je "efezská". Jde o ně samé, o Efezany. Někdo jim sáhl na něco, co je jejich, a tím se JICH dotknul. Proto je po dvou hodinách řvaní o velikosti efezské Artemis uklidní až slovo městského tajemníka: "Efezané, který člověk by nevěděl, že město Efez je strážcem chrámu velké Artemidy a jejího obrazu seslaného z nebe! Protože o tom nemůže být pochyb, musí se zachovat klid..." (srov. Sk 19,35-37). Jinými slovy – kdopak by nevěděl nebo chtěl popírat, že město Efez je veliké a důležité (skrže svou bohyni Artemis)? Kdo by se mohl odvážit zpochybňovat naši důležitost, milí Efezané?

Přesněji to vyjadřuje Raniero Cantalamessa: "Je-li pravda, že ti, kdo bojují za lidská práva, často ve skutečnosti bojují za práva vlastní, je stejnou měrou pravda i to, že totéž velmi často dělají také lidé bojující za práva Boží a církve, tj. ve skutečnosti bojují za sebe a za své zájmy..."

Příběh ze Skutků nabude šokující aktuálnosti, jestliže si za Efezany dosadíme nás katolíky a na místo bohyně Artemis třeba tzv. katolicismus, církev nebo mariánskou úctu, případně svoji kongregaci, hnutí, k němuž se hlásíme, dílo, které konáme údajně pro Boha... Jak velmi se blíží některé šarvátky uvnitř církve (byť i jen slovní) situaci v Efezu! Někteří neustále křičí "veliká je ..." (naše církev, naše pravda, nauka, Panna Maria, naše praxe v tom či onom, naše práva), "až nakonec jako v tom Efezu "každý křičel něco jiného, neboť ve shromáždění byl zmatek a většina nevěděla, proč se vůbec sešli." (Sk 19,32).

Ano, ve všem tom horlení pro něco a proti všem můžeme nakonec přehlédnout, proč jsme se tu vlastně sešli, co nás spojuje (s ostatními křesťany i uvnitř církve), kdo je vlastně Pánem církve, jaký je rozdíl mezi komárem a velbloudem, a hlavně – jaký je nejhlubší motiv toho všeho křiku na obhajobu... (KOHO nebo ČEHO vlastně?!)

"Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha." (1 Kor 4,5).

Odpuštění ve vlastní církvi

"Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův." (Jer 31,32b).

Páchne to tu člověčinou

Nyní jde o ty, kteří vnímají v církvi její slabost a hříšnost natolik, že už ji nedokáží milovat, kteří v ní vidí tolik "páchnoucí" člověčiny, až ztrácejí víru, že by tohle mohla být církev Kristova, oživovaná a vedená Božím Duchem.

Nedávno jsem vstoupila do jedné církevní kanceláře ve chvíli, kdy se osazenstvo bavilo o jakési antikatolické brožurce jednoho pastora. Jeden ze "zaměstnanců církve" si hořce povzdchl: "Chal! Kdyby někdo potřeboval materiál pro kritiku církve, ať si sem přijde na měsíc sednout..."

Kdo nemá klapky na očích, ví, že tento postoj frustrace není výjimkou. "Sám Jacques Maritain, který je mimo veškeré podezření a který byl velice drahý Pavlu VI., přece doporučoval – sice žertem, ale ne tak docela – těm, kdo chtějí nadále milovat a snad i bránit katolicismus, aby jistý katolický svět navštěvovali střídavě a umírněně." (Messori V.),

To se hezky řekne, ale co potom mají dělat faráři? A co laičtí zaměstnanci církve, kterých dnes přibývá? A co milovníci ekumenismu, kteří si tak zamilovali bratry a sestry z jiných církví a jejich praxi, že ztrácejí lásku k církvi vlastní? A co farníci, jejichž kněz je pohoršením celé farnosti a nejbližší sídlí 30 km daleko? (...)

*Kateřina Lachmanová – Vězení s klíčem uvnitř
www.vezmiacti.cz*

Naši svatí farníci - sv. Cyril a Metoděj

V době oslav 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu si připomeňme všem známou historii příchodu těchto světců k nám. Velikost těchto světců se odráží i v jejich vyobrazeních. Málokterý svatý v českých zemích je vyobrazován v nadživotních velikostech, monumentální sousoší těchto věrozvěstů na nás působí giganticky, jako by na nás dýchal duch víry. Není tomu jinak na vyobrazeních těchto světců ani v našich kostelích. V kostele sv. Jakuba z hlavního oltáře na nás zhlíží dvě sedící postavy a jejich velikost, nejen fyzická, na nás doslova vyzáruje z velikosti oltáře a jakoby říkali, následujte nás na cestě ke Kristu. V kostele Matky Boží na Starém městě po stranách presbitáře nalezneme bíle natřené stojící sochy sv. Cyrila a sv. Metoděje, kde ve spojení jejich velikosti a bílé barvy na nás dýchá čistota jejich učení a víry. Tyto sochy byly původně umístěny na konci křížové chodby u farního kostela a v 90. letech minulého století byly umístěny v kostele Matky Boží.

O velikosti a významu sv. Cyrila a Metoděje toho bylo napsáno mnoho, o velikosti jejich práce na “vinici Páně” dosvětluje nejen po staletí úcta k těmto světcům ale hlavně to, že komunistický režim nedokázal toto změnit a sám musel uznat velikost a význam těchto světců. Tito světci byli světle víry v době nesvobody církve a tento význam potvrdil i blahoslavený Jan Pavel II v tom, že je povýšil na spolupatrony Evropy.

K výročí příchodu věrozvěstů.

Od 6. 6. 2013 má naše brněnská diecéze novou dominantu připomínající 1150. výročí příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Moravu. Je jí sousoší těchto soluňských bratří umístěné mezi Petruskou ulicí a prostorem před katedrálou sv. Petra a Pavla na Petrově v Brně. Autory jsou sochař Vladimír Matoušek a architekt Radim Horák. Památník zhotovili kameníci z jednoho kusu pískovce. Postavy jsou vytvořeny tak, aby byly méně zřetelné a zdůrazňovaly, že u bratří je důležité především to, co měli uvnitř. Proto bylo rovněž přistoupeno k tomu, že je tu jako symbol těchto jejich vlastností instalováno světlo, které se pod sochou každý večer rozsvěcuje. Zaujme i štěrbina mezi postavami ve tvaru patriarcho kříže se dvěma vodorovnými břevny.

Socha byla odhalena za přítomnosti pana biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho, po jehož požehnání následovala společná modlitba několika stovek přítomných, kteří se slavnostního aktu zúčastnili.

Stojí také za zmínku, že svatí Cyril a Metoděj jsou spolupatrony jak katedrál sv. Petra a Pavla na Petrově v Brně, tak i celé naší diecéze.

Ing. Jiří Ptáček

Zpráva z jednoty Orla

V sobotu 8. června pořádala jednotka Orla v Kněžicích Memoriál Vojtěcha Koreše, florbalový turnaj starších žáků. Letos byla účast nad poměry velká. Změřit své florbalové dovednosti přijelo celkem 6 týmů, 2 týmy domácích, 2 z Měřína a po jednom z Telče a Okříšek. Naši jednotu zde reprezentovali Vojtěch Kadlec v bráně, Tomáš Filip, Jakub Truhlář, Vojtěch Truhlář, Mirek Smetana, Tomáš Pospíšil a Pavel Tománek.

Měřín Holky – Telč	3 : 2
Kněžice Mladší – Telč	1 : 9
Okříšky – Telč	5 : 1
Kněžice “A” – Telč	7 : 3
Měřín Kluci – Telč	7 : 2

Celkově naši florbalisté stačili na neslavné předposlední 5. místo. Nejlepším střelcem s 9 góly je Vojtěch Truhlář.

Zdař Bůh

Ozvěny Noci kostelů

Noc kostelů letos v Telči končila až o 3 týdny později v sobotu 15. června na hřišti u Orlovny. Bylo zde setkání pořadatelů u grilu s pozváním pro širokou veřejnost.

V pravém ekumenickém duchu jsme začali společnou modlitbou a vyslechli několik myšlenek od duchovních správců křesťanských církví působících v Telči, pana děkana Maincla, pana faráře Melmuka a pana Tržila. Zbytek večera se bavili ti nejmladší na trampolíně, ti starší při rozhovoru a zpěvu písní. Společně pak mohli povečeřet u grilu a ochutnat báječné mochito, které připravila rodina Jarolmkova. Setkání si nenechalo ujít přes 50 návštěvníků, což pořadatele mile překvapilo. Děkujeme jednotě Orla, že ochotně poskytli prostor pro setkání.

Co bude ...

V jubilejním cyrilometodějském roce

POUŤ K PRAMENŮM

*“Proudy bystřín jsou k radosti Božímu městu,
přesvatému stánku Nejvyššího.” (Ž 46,5)*

U PRAMENE ŘEKY DYJE

na louce blízko Panenské Rozsíčky u Třešť

6. července 2013

10.00 růženec za 90 měst a obcí, jimiž Dyje protéká
na Moravě a za 10 v Rakousku

(Brněnská diecéze je asi z 97 % povodím řeky Dyje)

10.30 mše sv. s požehnáním vody

(požehnanou vodu je možné si odnést domů)

Parkování na vyhrazené louce při silnici Třešť - Panenská Rozsíčka

(500 m od pramene). Stoličky na sezení vzít s sebou.

GPS: N 49° 15' 59.600", E 15° 31' 2.862"

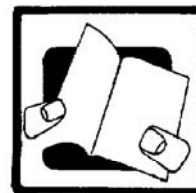
Jubilejní poutní mše sv. ke cti sv. Cyrila a Metoděje v Chlístově 7. července 2013

(u Třebíče)

9:45 hod	modlitba růžence v kapli sv. Cyrila a Metoděje
10:15 hod	průvod obcí na hřiště
10:30 hod	mše svatá
11:30 hod	průvod obcí zpět ke kapli
11:45 hod	litanie ke cti sv. Cyrila a Metoděje

Poutní slavnosti v Kostelním Vydrří

neděle 14. července	malá pout'	mše sv. 8:00 a 10:00 hod
úterý 16. července	kněžská pout'	mše sv. 8:00 a 10:00 hod s otcem biskupem
sobota 20. července		mše sv. 19:00 hod, adorace
neděle 21. července	velká pout'	mše sv. 7:00, 8:00, 9:30 a 11:00 hod svát. požehnání 14:30 hod

Z farní knihovny

Deset tipů pro táty – autor Rob Parsons

Řada událostí nás přinutí pracovat přesčas, vracet se domů zcela zničený a na druhý den to celé opakovat. S takovými obdobími svého života nemůže nikdo z nás moc udělat. Problém nastává tehdy, pokud se pro takový životní styl sami rozhodneme.

Když přijdeme domů, hned se ptáme: “Nevolal mi někdo?” Rádi jsme aktivní, a přestože se neodvažujeme si to přiznat, sami si vytváříme důvody k vlastní zaneprázdněnosti. Právě to je klíč k celému problému. Mnozí z nás potřebují být zaneprázdnění, chceme, aby nás druzí potřebovali. Příliš často pak ti z nás, kdo říkají “ano” celému světu, mají jen “ne” pro své nejbližší, kteří nás přitom potřebují víc než kdokoli jiný.

Než zazvoní zvonec - autor Radek Habáň

Pohádka vznikla původně jako soutěžní pořad pro Radio Proglas, až posléze autor přepracoval rozhlasové scénáře do knižní podoby. Romantický příběh prince, princezen a hodného Honzy zaručeně potěší všechny divčí duše. Klukovské povahy možná zase zaujmou intriky královny Dobrušky a jejich sluhů, řádění loupežníků v Černém lese nebo vícehlaví draci, olizující se nad princeznami. Každý příběh oživují myšáci Meloun a Oliva vtipnými komentáři a osobním nasazením. A co víc, pozorní filmoví fanoušci objeví v textu řadu hlášek a pasáží ze známých i méně známých filmů.

Bůh mezi hrnci – autorka Marie Svatošová

Co se změnilo tak zásadního od doby Mojžíšovy, že si já, důchodkyně bez teologického vzdělání, mohu s Bohem povídat doma v kuchyni, v pantoflích, s tváří nezahalenou, a ještě u toho škrabat brambory? Vím bezpečně, kdo se nezměnil – nezměnil se Bůh. O něm je psáno, že “je stejný včera, dnes i navěky”. Změnili jsme se my? Nemáme už k Bohu tu úctu a respekt, jaké měl Mojžíš? Kde bereme odvalu mluvit s ním od rána do večera o všem, co nás napadne? A co když to není z naší strany odvaha a dětská důvěra, ale rouhání a nehorázná drzost? Máme vůbec právo obtěžovat Boha svými malichernostmi a starostmi? (Marie Svatošová)

Čtyřicet krátkých úvah nad Písmem je vlastně čtyřicet velmi osobních rozhovorů autorky s Bohem o nejrůznějších záležitostech každodenního života. Učí nás žít z víry v naší všednodennosti, doslova i “mezi hrnci”, jak to vyjádřila kdysi Terezie z Avily.

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 16. 8. 2013

Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz